

การสร้างสรรคิบายางพารา เพื่อใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ของตกแต่งและของชำร่วย

พรชัย ปานทุ่ง^{1*}

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคิบายางพารา เพื่อใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ของตกแต่งและของชำร่วยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพัฒนารูปผลิตภัณฑ์จากใบยางพารา 2. เพื่อประเมินความพึงพอใจผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ รูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ 3 รูปแบบ วอลเปเปอร์ติดผนัง 3 รูปแบบ และของชำร่วย 3 รูปแบบ ที่ผลิตจากใบยางพารา ผู้บริโภคในเขตวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร คือ นักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน ผู้ประกอบการขายของที่ระลึก 5 ร้าน และเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 3 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจผู้บริโภค แล้วนำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ เฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่าใบยางพาราที่เหมาะสมที่จะนำมาทำเยื่อใบยางพาราที่ดีต้องมีลักษณะของใบที่สมบูรณ์ ถ้าใบยางพาราแก่จะทำให้การขูดเนื้อใบยาก ใบยางพาราอ่อนเกินไปโครงการของเส้นใยจะไม่แข็งแรง หลังจากได้เยื่อใบยางพารานำมาดำเนินการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของชำร่วย วอลเปเปอร์ และประเมิน

ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของชำร่วย และวอลเปเปอร์ ในด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.67 (SD=.46) อยู่ในระดับมากที่สุดด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 4.32 (SD=.72) อยู่ในระดับมากที่สุดด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.12 (SD=.69) อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการขายของที่ระลึกต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของชำร่วย และวอลเปเปอร์ ในด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.33 (SD=.86) อยู่ในระดับมาก ด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.24 (SD=.72) อยู่ในระดับมาก ด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 4.00 (SD=.84) อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอ นครไทยต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของชำร่วย และวอลเปเปอร์ ในด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.73 (SD=.46) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.44 (SD=.65) อยู่ในระดับ มากด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 4.40 (SD=.91) อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ใบยางพารา, โคมไฟ, วอลเปเปอร์, ของชำร่วย

¹ อาจารย์สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: young_blood3l@hotmail.co.th

THE RUBBER LEAF CREATION FOR DECORATION AND GIF PRODUCT PRODUCTION

Pornchai Pantung^{1*}

Abstract

The Rubber Leaf Creation for Decoration and Gif Product Production Purposes : 1) Study Development of the Rubber Leaf Products. 2) Evaluate Consumer Satisfaction with the Product Design form Samples in the Research. The 3 Lighting Product Design, 3 Wallpaper Design, and 3 Souvenir Design that Made form the Rubber Leaf. The Consumers in the WatPhra Si Rattana Mahathat Temple Area are 100 Tourists. 5 Entrepreneurs of Souvenir Shops and 3 Rubber Growers in Nakhon Thai District, Phisanulok Province. The Tool that Used in this Research is Consumer Satisfaction Questionnaire. The Data Were Percentage, Mean and Standard Deviation.

The Consumer Satisfaction of Product Design of Lamps, Souvenir, and Wallpaper in Terms of Beauty with an Average of 4.67 (SD= .46) in the Shape with an Average of 4.32 (SD = .72) was High. The Utilization is on Average 4.24 (SD = .72) was High.

The Entrepreneurs Satisfaction of Souvenir on the Product Design, Lamps, Souvenir, and Wallpaper in Terms of Beauty with an Average of 4.33 (SD= .86) was High. The Utilization is on Average 4.24 (SD = .72) was High. The Shape with an Average 4.00 (SD = .84) was High.

The Satisfaction of Rubber Growers in Nakhon Thai District on the Product Design, Lamps, Souvenir and Wallpaper in Terms of Beauty with an Average of 4.73 (SD = .46) were at the Highest Level. The Utilization is on Average 4.44 (SD = .65) in the Shape is on an Average 4.40 (SD = .91) was High.

Keywords : Rubber Leaf, Lamps, Wallpaper, Souvenir

¹ Department of Industrial Product Design, Faculty of Industrial Technology, Pibulsongkram Rajabhat University,

*Corresponding author, e-mail : young_blood3@hotmail.co.th

บทนำ

จากข้อมูลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า จังหวัดพิษณุโลก มีพื้นที่ปลูกยางประมาณ 1 แสนไร่ ประกอบด้วยเกษตรกรในโครงการจำนวน 2,000 ราย หรือประมาณ 20,000 ไร่ และเกษตรกรนอกโครงการ จำนวนประมาณ 5,000 ราย หรือประมาณ 80,000 ไร่ จ.พิษณุโลก มีเกษตรกรที่ปลูกยางพารานอกโครงการที่สำรวจได้จำนวน 5,518 ราย คิดเป็นพื้นที่ 19,379 ไร่ มีเกษตรกรที่กรีดยางแล้วจำนวน 25 ราย คิดเป็น 758 ไร่ รวมทั้งหมด 1,112 ราย หรือ 25,679 ไร่ อำเภอต่างๆ ใน จังหวัดพิษณุโลก ที่ปลูกยางมากที่สุดคือ อ.วังทอง บริเวณบ้านกลาง บ้านวังนกแอ่น รองลงมาคืออำเภอนครไทย ที่บ้านแยง และบ้านหนองกะท้าว ต่อมาคือที่ อำเภอชาติตระการ ที่บ้านดง และบ้านป่าแดง มีเกษตรกรที่ปลูกยางพันธุ์ RRIT251 อยู่ที่บ้านกร่าง จำนวน 3 รายโดยมีพื้นที่ปลูกยางพันธุ์ดังกล่าวประมาณ 20 ไร่ (เดช วัฒนชัยยิ่งเจริญ และคณะ, มปป : 274)

จากสถานการณ์ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงผลกระทบต่ออาชีพปลูกยางพาราของเกษตรกรในเขตจังหวัดพิษณุโลกและ จังหวัดใกล้เคียงที่มีการปลูกยางพาราเป็นจำนวนมาก และอาจถือได้ว่าการปลูกยางพาราจะเป็นอาชีพหลักแทนการปลูกพืชในท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้โดยได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของส่วนประกอบของต้นยางพาราด้วยการนำมาสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ให้กับเกษตรกร และยังเป็นการส่งเสริมรายได้ให้กับเกษตรกรอีกแนวทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาวัสดุผลิตภัณฑ์จากใบยางพารา
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยของการสร้างสรรค์ใบยางพารา เพื่อใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ของตกแต่งและของที่ชำร่วย การดำเนินโครงการจะเริ่มต้นด้วย ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพัฒนา คือ ใบยางพารา เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ส่วนที่สองระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การประเมินความพึงพอใจผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ วอลเปเปอร์ และของชำร่วย ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดการดำเนินการวิจัย และสอดคล้องกับตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูล ได้แก่ ใบยางพารา ผู้บริโภคที่มาท่องเที่ยว ผู้ประกอบการขายของที่ระลึก ในเขตวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร และเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ 3 รูปแบบ วอลเปเปอร์ติดผนัง 3 รูปแบบ และของชำร่วย 3 รูปแบบที่ผลิตจากใบยางพารา ผู้บริโภคในเขตวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร คือ นักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน ผู้ประกอบการขายของที่ระลึก 5 ร้าน และเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 3 ราย

ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ต้นแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ วอลเปเปอร์ และของชำร่วย จากใบยางพารา แบบประเมินความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิต ต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ วอลเปเปอร์ติดผนัง และของชำร่วย ในด้านประโยชน์ใช้สอย รูปร่างรูปทรง ความสวยงาม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคแฟ วอลเปเปอร์ และของชำร่วย

เครื่องที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา หนังสือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาลักษณะของใบยางพาราที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รูปแบบผลิตภัณฑ์ได้แก่ ใบยางพาราที่แก่ และใบยางพาราสด
3. ศึกษาอัตราส่วนผสมน้ำยางพาราสดที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รูปแบบผลิตภัณฑ์
4. ศึกษาไม้ยางพาราที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รูปแบบผลิตภัณฑ์ เฟอร์นิเจอร์ ของเล่น ของใช้ เป็นต้น
5. ทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ
6. เขียนประเด็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
7. ปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปใช้เก็บต่อไป
8. การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล คือ การสนทนาโดยการกำหนดประเด็น จดบันทึก และบันทึกเสียง การสัมภาษณ์ไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูล
9. กล้องถ่ายภาพ เป็นการบันทึก วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ รูปแบบกรรมวิธีผลิตภัณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ลงพื้นที่สำรวจแหล่งปลูกยางพาราในเขตอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก และเลือกเกษตรกรที่เป็น ศูนย์กลางในการเผยแพร่งานวิจัย
2. ร่างแบบผลิตภัณฑ์โคแฟ วอลเปเปอร์ และของชำร่วย
3. นำแบบร่างผลิตภัณฑ์ไปสำรวจความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ และด้านตลาด
4. รวบรวมข้อเสนอความคิดเห็นมาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ก่อนการทำต้นแบบ
5. จัดทำต้นผลิตภัณฑ์
6. นำต้นแบบและแบบสอบถามไปสำรวจความพึงพอใจผู้บริโภค
7. รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมาสรุปความพึงพอใจผู้บริโภค

แหล่งที่มาของข้อมูล

1. ผู้บริโภคในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก
2. เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก
3. สำนักวิทยบริการเทคโนโลยีและสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
4. สำนักวิทยบริการเทคโนโลยีและสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนเรศวร

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

1. วิเคราะห์รูปแบบผลิตภัณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ และด้านการตลาดโดยนำมาคูณที่ได้มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ โดยนำมาคูณที่ได้มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

สถานที่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกปฏิบัติที่สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอนครไทยไทย จังหวัดพิษณุโลก เป็นสถานที่ทำการศึกษาและปฏิบัติเนื่องจากเป็นสถานที่ทำงานและสะดวกต่อการทำการวิจัย

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่าใบบางพาราที่เหมาะสมที่จะนำมาทำเยื่อใบบางพาราที่ดีต้องมีลักษณะของใบที่สมบูรณ์ ถ้าใบบางพาราแก่จะทำให้การดูดน้ำใบบาง ใบบางพาราอ่อนเกินไปโครงการของเส้นใยจะไม่แข็งแรง หลังจากได้เยื่อใบบางพารานำมาดำเนินการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของข้าวสวย วอลเปเปอร์

(1)

(2)

(3)

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์ของข้าวสวย

(1)

(2)

(3)

ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ

ภาพที่ 3 แสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์วอลเปเปอร์

ประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านออกแบบ ในด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.07 (SD = .23) อยู่ในระดับมาก ด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 3.73 (SD = .35) อยู่ในระดับมาก ความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 3.67 (SD = .66) อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านตลาดในด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 3.75 (SD = .66) อยู่ในระดับมาก ความสวยงาม มีค่าเฉลี่ย 3.60 (SD = .69) อยู่ในระดับมาก ด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 3.20 (SD = .55) อยู่ในระดับปานกลาง

ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของข้าราชการ และวอลเปเปอร์ ในด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.67 (SD=.46) อยู่ในระดับมากที่สุดด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 4.32 (SD=.72) อยู่ในระดับมาก ด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.12 (SD=.69) อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการขายของที่ระลึกต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของข้าราชการ และวอลเปเปอร์ ในด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.33 (SD=.86) อยู่ในระดับมาก ด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.24 (SD=.72) อยู่ในระดับมาก ด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 4.00 (SD=.84) อยู่ในระดับ มาก

ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอนครไทยต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของข้าราชการ และวอลเปเปอร์ ในด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.73 (SD=.46) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.44 (SD=.65) อยู่ในระดับ มากด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 4.40 (SD=.91) อยู่ในระดับมาก

สรุป

ความพึงพอใจผู้บริโภคต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟ ของข้าราชการ และวอลเปเปอร์ในในด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.12 (SD=.69) อยู่ในระดับมาก ด้านรูปร่างรูปทรงมีค่าเฉลี่ย 4.32 (SD=.72) อยู่ในระดับมาก ด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.67 (SD=.46) อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้อง นวลน้อย บัญวงศ์ (2542 : 96) ที่กล่าวไว้ดังนี้

1. ด้านหน้าที่ใช้สอย ในการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์มีหลักการพิจารณาในด้านผลิตภัณฑ์ที่มีความสะดวกต่อการใช้งาน เหมาะกับการนำไปใช้ประโยชน์ตามคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ วัสดุที่นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมกับการนำมาใช้ประโยชน์ ผลิตภัณฑ์มีความปลอดภัย ผลิตภัณฑ์สามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในพื้นที่สำหรับการตกแต่ง กล่าวไว้ว่า หน้าที่ใช้สอยถือเป็นหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกที่ต้องคำนึงผลิตภัณฑ์ทุกชนิดต้องมีหน้าที่ใช้สอยถูกต้องตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือสามารถตอบสนองต้องการของผู้ใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพและสะดวกสบาย ผลิตภัณฑ์นั้นถือว่ามีประโยชน์ใช้สอยดี (High Function) แต่ถ้าหากผลิตภัณฑ์ใดไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์นั้นก็ถือว่ามีประโยชน์ใช้สอยไม่ดีเท่าที่ควร (Low Function)

2. ด้านรูปร่างรูปทรง ผลิตภัณฑ์มีรูปร่างรูปทรงที่สะดวกต่อการใช้งาน ผลิตภัณฑ์มีรูปร่างรูปทรงที่ขนาดเหมาะสมต่อการใช้งาน มีรูปร่างรูปทรงที่แข็งแรง รูปร่างรูปทรงผลิตภัณฑ์สะดวกการดูแลรักษา ผลิตภัณฑ์มีรูปร่างรูปทรงที่ทันสมัยและสะดวกต่อการผลิต แหล่งที่มาของความคิดในการสร้างรูปทรง ก็มาถึงประเด็นเกี่ยวกับวิธีการออกแบบรูปทรง ถ้าเรานำงานออกแบบมาพิจารณาแยกส่วนประกอบเป็นส่วนย่อยแล้ว จะพบว่ามันเกิดขึ้นจากองค์ประกอบจำนวนมาก องค์ประกอบในงานออกแบบ (Elements of Design) ได้แก่ เส้น ระบาย พื้นผิวและสี เป็นต้น เปรียบเสมือนตัวอักษรซึ่งเมื่อนำมารวมกันแล้วจึงทำให้เกิดเป็นภาษา ศิลปินและนักออกแบบเป็นผู้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาจัดรวมกันเข้าเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงโดยใช้หลักการออกแบบ (Principion of Design) นักออกแบบจะเลือกใช้ระดับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ระดับ ตั้งแต่ระดับที่สร้างให้มีความเหมือนกัน (Identical) โดยใช้หลักการออกแบบชนิดการทำซ้ำ (Repitittion) หรือความสมดุล (Balance) ต่อมาเป็นระดับที่ก่อให้เกิดความคล้ายคลึงกัน (Similar) โดยใช้หลักการออกแบบที่สร้างขึ้นให้เกิดความกลมกลืน (Harmony) หรือการทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปทีละขั้น (Gradation) จนถึงระดับสุดท้ายคือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบให้เกิดความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง (Totally Different) โดยหลักการสร้างความขัดแย้ง (Contrast Discord) นักออกแบบจะเป็นผู้พิจารณาเลือกใช้ความสัมพันธ์แต่ละระดับให้เหมาะสมกับลักษณะของงาน เช่น งานที่ต้องการสร้างความสะดุดตาเพื่อดึงดูดความสนใจอย่างรุนแรง ก็มักจะเลือกใช้ระดับความสัมพันธ์ที่แสดงความตรงข้ามกันขององค์ประกอบต่างๆ ในงานออกแบบ

3. ด้านความสวยงาม ความพึงพอใจของผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม ผลิตภัณฑ์น่าใช้ ผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์มีความแปลกใหม่จากเดิมที่นำไปขายพารามาผลิต สีสนของผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม ซึ่งสอดคล้องกับสาคร์ คันธโชติ (2528 :35) ผลิตภัณฑ์มีรูปร่าง ขนาด สีสน สวยงามน่าใช้ชวนให้ซื้อ นอกจากนี้แล้วควรจะช่วยยกระดับเกี่ยวกับรสนิยมในด้านรูปร่าง ขนาด สีสน แก้วผู้อุปโภค และบริโภคให้ดีขึ้น ความสวยงามที่เน้นความแตกต่างคือ การสร้างมูลฐานของการออกแบบไม่ซ้ำซากกัน เช่น มีรูปร่าง สี แตกต่างกันไป ความแตกต่างข้อนี้ตรงข้ามกับความกลมกลืน และมีคุณค่าในงานศิลปะมาก เช่นเดียวกันเพราะสามารถใช้แก่สิ่งทีกลมกลืนกันมากๆ จนเกิดความเบื่อหน่ายให้แลดูน่าสนใจขึ้นได้ ความแตกต่างจึงเป็นผลที่ก่อให้เกิดความพักผ่อนแก่สมองและความรู้สึก ซึ่งอาจจะสังเกตได้จากธรรมชาติทั่วไป เช่น แลเห็นภูเขาสูง แล้วแลเห็นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่ หรือเห็นแสงไฟที่ร้อนแล้ว และเห็นน้ำที่สงบเยียบ นอกจากนี้ รจนา จันทราสา (2554 : 112) กล่าวว่า การออกแบบจะต้องคำนึงถึงความสวยงามเพื่อให้เกิดความแปลกใหม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์คู่แข่ง สามารถแข่งขันทางการตลาดได้ ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมานั้นตอบรับความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

นำเยื่อไผ่บางพาราไปพัฒนาเป็นรูปแบบผลิตภัณฑ์ๆ และมีการผสมผสานกับวัสดุตกแต่งประเภทอื่นๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการจัดทำวิจัยและข้อมูลทางการวิจัย ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมงานทุกท่านที่เป็นกำลังใจในการทำวิจัยและคำปรึกษาต่างๆ จนกระทั่งทำงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

เดช วัฒนชัยยิ่งเจริญ และคณะ. มปป. ผลกระทบจากการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราในจังหวัด

พิษณุโลก. การประชุมสัมมนาวิชาการระบบเกษตรแห่งชาติครั้งที่ 4 (Online). Available :

<http://www.mcc.cmu.ac.th/Seminar/pdf/1522.pdf>. [2557, สิงหาคม 24]

นวนน้อย บุญวงศ์. 2542. หลักการออกแบบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รจนา จันทราสา. 2554. หล้าแฝก : ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ตาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.

กรุงเทพฯ : ดี-วิทย์

สาคร คันธโชติ. 2528. การออกแบบแลพัฒนาผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์